

sielakowi odznakę „Za zasługi w Rozwoju Województwa Zielonogórskiego”.

Wyrazem uznania przez polskie środowisko matematyczne za dotychczasową działalność naukową Profesora Juliana Musielaka było nadanie Mu godności Honorowego Redaktora Czasopisma *Commentations Mathematicae* wydawanego przez Polskie Towarzystwo Matematyczne.

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego Profesora Juliana Musielaka Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, uchwałą z dnia 25 kwietnia 2007 roku, w uznaniu poważnych zasług dla rozwoju nauki, Jego najwyższych kwalifikacji naukowych, ważnych działań na rzecz rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego, jak również bardzo aktywnej działalności w zakresie organizacji nauki, nadał prof. Julianowi Musielakowi tytuł doktora *honoris causa*.

23 maja na posiedzeniu Senatu UZ zostanie przedstawiony projekt uchwały o nadaniu godności DHC prof. Henrykowi Tuni. Już dziś prezentujemy sylwetkę kandydata.

Profesor dr inż. Henryk Tunia



urodził się w 1925 roku w Głuchowie k. Łańcuta. W roku 1950 ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1960 za rozprawę, która była pierwszą w kraju pracą w dziedzinie energoelektroniki. W roku 1974 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a tytuł naukowy profesora zwyczajnego uzyskał w roku 1981. Od tego roku był profesorem zwyczajnym Politechniki Warszawskiej, a od roku 1997 jest profesorem zwyczajnym Politechniki Świętokrzyskiej.

Profesor Henryk Tunia jest uznanym autorytetem i powszechnie cenionym specjalistą w zakresie energoelektroniki oraz w zakresie automatyki napędu elektrycznego. Jest krajowym prekursorem badań w tych zakresach. Już na początku swojej kariery naukowej Profesor Henryk Tunia postawił sobie zadanie rozpowszechnienia energoelektroniki poprzez opracowanie książek i monografii. Z zadania tego wywiązał się w sposób imponujący publikując ponad 20 pozycji książkowych, w tym 16 monografii naukowych i 5 skryptów uczelnianych. W grudniu 1966 roku podjął stały etat w ówczesnej Katedrze Napędów Elektrycznych Politechniki Warszawskiej, a w trzy lata

potem ukazała się pierwsza monografia pt. *Układy elektroniczne w automatyce napędowej* (współautor prof. B. Winiarski). Książka ta stała się impulsem do burzliwego i szerokiego rozwoju elektroniki przemysłowej, energoelektroniki i nowoczesnej automatyki napędu. Stanowiła też inspirację dla wielu prac doktorskich i badawczych przyczyniając się do ukształtowania tej nowej dziedziny nauki i techniki w Polsce. W roku 1974 powstał cieszący się dużą popularnością pierwszy podręcznik *Podstawy energoelektroniki*, który służył wielu pokoleniom energoelektroników w kraju. Niezależnie od swej działalności wydawniczej i organizacyjnej przywiązywał zawsze duże znaczenie do współpracy z przemysłem. Był pomysłodawcą i kierownikiem wielu projektów urządzeń energoelektronicznych i systemów napędowych wykonanych dla przemysłu krajowego. Współpraca ta zaowocowała kilkudziesięcioma patentami, których jest autorem i współautorem.

Dorobek naukowy Profesora Henryka Tuni jest imponujący i różnorodny. Jego wykaz publikacji obejmuje ponad 200 prac naukowych, w tym 20 publikacji książkowych, które były wydawane w renomowanych wydawnictwach oraz periodykach naukowych w kraju i za granicą. Ponadto były prezentowane na konferencjach naukowych – krajowych i międzynarodowych. Dodając do tego blisko 40 patentów uzyskuje się obraz dokonań Jego wkładu w rozwój nauki i techniki, oraz ich inspirowanie i propagowanie. Profesor Henryk Tunia przez swoją niezwykłą otwartość, bezpośredniość i głębokie zaufanie, jakim obdarza ludzi stworzył niepowtarzalną atmosferę i prawdziwą Szkołę Naukową Energoelektroniki w Politechnice Warszawskiej. Wypromował 50 doktorów, z których kilkunastu jest już profesorami tytułarnymi lub nadzwyczajnymi, recenzował 20 prac doktorskich i 11 habilitacyjnych, ponadto dla Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych recenzował 20 rozpraw habilitacyjnych.

Profesor Henryk Tunia jest uczonym o międzynarodowym autorytecie. Jego prace naukowe w zakresie energoelektroniki, obejmujące m.in. tematykę modelowania i projektowania układów energoelektronicznych, automatyki napędu przekształtnikowego, a także w zakresie metod poprawy jakości energii elektrycznej stanowią źródło inspiracji badawczej dla wielu osób z kraju i z zagranicy. Pan Profesor współpracował naukowo z europejskimi i amerykańskimi ośrodkami naukowymi, między innymi z Uniwersytetem Technicznym w Aachen (Niemcy) i Uniwersytetem w Guanajuato (Meksyk).

Profesor Henryk Tunia jest członkiem Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk od 1975, członkiem zwyczajnym Międzynarodowej Akademii Nauk Elektrotechnicznych w Rosji od 1999. Ponadto był członkiem Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych od 1994 roku przez trzy kadencje, a w latach 1992 – 1997 był członkiem Komitetu Badań Naukowych. Pełnił funkcje dziekana i prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej.

Związki Profesora Henryka Tuni z Uniwersytetem Zielonogórskim, a przede wszystkim z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji trwają od dawna i są różnorodne. Gorąco popierał nasze starania o powołanie Politechniki Zielonogórskiej i o utworzenie Uniwersytetu Zielonogórskiego widząc w takich działaniach możliwości lepszego i szybszego rozwoju środowiska akademickiego w Zielonej Górze. Życzliwość Pana Profesora, ciągła współpraca i udzieleny ponad 15 lat temu kredyt zaufania spowodowały, że na Wydziale posiadamy liczący się w kraju zespół badawczy w zakresie energoelektroniki.

8 listopada 2006 roku Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji podjęła inicjatywę w sprawie nadania Profesorowi Henrykowi Tuni tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

zebrała Ewa Sapeńko